

300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 11 sierpnia 1959 r.

Przepisy sanitarne na lotniskach o ruchu międzynarodowym.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. b) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W rozumieniu przepisów rozporządzenia chorobami kwarantannowymi są: dżuma, cholera, żółta febra, ospa naturalna, dur osutkowy i dur powrotny.

2. Przyjmuje się, że okres wylegania żółtej febry wynosi 6 dni, cholery — 5 dni, dżumy — 6 dni, ospy naturalnej — 14 dni, duru osutkowego — 14 dni, duru powrotnego — 8 dni.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „lotnisko sanitarne” — lotnisko o ruchu międzynarodowym, odpowiadające warunkom określonym dla lotniska sanitarnego w myśl międzynarodowych przepisów sanitarnych,
- 2) „organ sanitarny lotniska” — wojewódzkiego (miasta wyłączonego z województwa) inspektora sanitarnego właściwego ze względu na położenie lotniska sanitarnego.

§ 3. Ze statku powietrznego przybywającego z zagranicy powinna być przekazana lotnisku sanitarnemu po przybyciu na obszar Państwa Polskiego drogą radiową informacja zawierająca następujące dane:

- 1) lotnisko wyjścia oraz lotniska, na których statek powietrzny lądował w czasie danej podróży,
- 2) liczbę pasażerów podających, że przed obecną podróżą przebywali krócej niż 14 dni w kraju, w którym rozpoczęli podróż tym statkiem powietrznym,
- 3) przewidywany czas przybycia na lotnisko.

§ 4. W czasie lotu nad obszarem Państwa Polskiego zabrania się wyrzucania ze statku powietrznego przedmiotów, na których mogą znajdować się zarazki choroby zakaźnej.

§ 5. 1. Statek powietrzny przybywający z zagranicy może lądować na obszarze Państwa Polskiego tylko na lotnisku sanitarnym.

2. W przypadkach uzasadnionych Główny Inspektor Sanitarny może zezwolić na lądowanie statku powietrznego na innym lotnisku niż określone w ust. 1.

§ 6. 1. W razie przymusowego lądowania poza obszarem lotniska sanitarnego, dowódca statku powietrznego obowiązany jest nawiązać niezwłocznie kontakt z najbliższym organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. W przypadku przewidzianym w ust. 1 nie wolno bez zgody Państwowej Inspekcji Sanitarnej:

- 1) pasażerom i załodze opuszczać najbliższego otoczenia statku powietrznego, chyba że zachodzi zagrożenie ich życia lub zdrowia,
- 2) przenosić ładunku ze statku powietrznego na inne miejsce, chyba że zachodzi niebezpieczeństwo zniszczenia ładunku.

§ 7. 1. Bezpośrednio po wylądowaniu statku powietrznego na lotnisku sanitarnym jego dowódca lub upoważniony zastępca powinien wręczyć organowi sanitarnemu lotniska wypełniony i własnoręcznie podpisany formularz według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Dowódca statku powietrznego lub jego upoważniony zastępca jest obowiązany udzielić na żądanie organu sani-

tarnego lotniska wszelkich informacji odnoszących się do warunków zdrowotnych w czasie lotu.

§ 8. 1. Organ sanitarny lotniska może poddać kontroli sanitarnej każdy statek powietrzny przybywający z zagranicy.

2. Kontrola sanitarna może być dokonana po lądowaniu, a w miarę potrzeby także przed startem statku powietrznego.

3. Kontrola sanitarna obejmuje przegląd dokumentów sanitarnych statku powietrznego, dokumentów sanitarnych pasażerów i członków załogi, a w miarę potrzeby badanie lekarskie tych osób, a także przegląd bagażu, towarów, przesyłek pocztowych i samego statku powietrznego.

4. Pasażerowie statku powietrznego są obowiązani na żądanie organu sanitarnego lotniska wypełnić dostarczony przez ten organ formularz zawierający następujące rubryki.

- 1) imię, nazwisko i wiek,
- 2) przynależność państwowa,
- 3) kraj, z którego pasażer przybywa,
- 4) kraj, do którego pasażer się udaje, z podaniem przewidywanej daty wyjazdu z obszaru Państwa Polskiego,
- 5) adres, pod którym pasażer będzie przebywać w Polsce,
- 6) wyczerpujące posiadanych świadectw szczepień ochronnych przeciwko ospie, cholery i żółtej febrze oraz daty przeprowadzenia tych szczepień.

5. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do statków powietrznych, które nie są zakażone ani podejrzane o zakażenie, a znajdują się w tranzycie na obszarze Państwa Polskiego, z tym jednak że bagaż, towary i przesyłki pocztowe nie podlegają kontroli sanitarnej.

§ 9. W razie ustalenia, że statek powietrzny przybywający z zagranicy nie jest zakażony ani podejrzany o zakażenie chorobą kwarantannową, organ sanitarny lotniska udziela statkowi powietrznemu prawa wolności ruchu:

- 1) w formie zezwolenia przekazanego drogą radiową, jeżeli ustaleń dokonano na podstawie informacji przewidzianej w § 3,
- 2) w formie świadectwa — według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia, jeżeli ustaleń dokonano w wyniku przeprowadzenia kontroli sanitarnej.

§ 10. 1. Przed udzieleniem statkowi powietrznemu prawa wolności ruchu żaden pasażer lub członek załogi nie może opuścić okrestionej przez organ sanitarny lotniska strefy lotniska sanitarnego ani też nie może być wylądowany ze statku powietrznego ładunek, chyba że zachodzi niebezpieczeństwo zniszczenia ładunku.

2. Osoby, które miały kontakt z pasażerami lub członkami załogi przed udzieleniem statkowi powietrznemu prawa wolności ruchu, traktuje się w razie zarządzeń kwarantannowych na równi z załogą i pasażerami statku powietrznego.

§ 11. Statek powietrzny przybywający z zagranicy uważa się za zakażony:

- 1) dżumą — jeżeli w statku powietrznym w chwili przybycia stwierdzono przypadek dżumy ludzkiej lub znaleziono gryzonie zakażone dżumą,
- 2) cholera — jeżeli w chwili przybycia rozpoznano w statku powietrznym przypadek cholery,
- 3) ospą naturalną — jeżeli w statku powietrznym znajduje się w chwili przybycia osoba chora na ospę naturalną albo jeżeli przypadek tej choroby wydarzył się na nim w czasie podróży,
- 4) żółtą febrą — jeżeli w statku powietrznym znajduje się osoba chora na żółtą febrę oraz stwierdza się obecność żywych insektów mogących przenosić żółtą febrę.

§ 12. Statek powietrzny przybywający z zagranicy uważa się za podejrzany o zakażenie:

- 1) dżumą — jeżeli przypadek dżumy wydarzył się w czasie podróży, a chory opuścił uprzednio statek powietrzny,
- 2) cholera — jeżeli przypadek cholery wydarzył się w czasie podróży, a osoba zakażona już poprzednio opuściła statek powietrzny,
- 3) żółtą febrą — jeżeli statek powietrzny przybywa z obszarów zakażonych tą chorobą albo na pokładzie stwierdza się obecność żywych insektów mogących przenosić żółtą febrę.

§ 13. 1. Organ sanitarny lotniska poddaje izolacji każdą osobę zakażoną chorobą kwarantannową.

2. Osoby podejrzane o zakażenie organ sanitarny lotniska poddaje nadzorowi sanitarnemu bądź w szczególnych wypadkach — izolacji na czas nie dłuższy niż okres wylegania choroby. Organ sanitarny lotniska nie może odmówić wydania zarządzenia co do usunięcia z samolotu takich osób, jeżeli domaga się tego dowódca statku powietrznego.

§ 14. 1. W razie przybycia na lotnisko sanitarne statku powietrznego zakażonego lub podejrzanego o zakażenie dżumą organ sanitarny lotniska może:

- 1) przeprowadzić dezynsekcję osób podejrzanych o zakażenie, poddać je nadzorowi sanitarnemu, a jeżeli to jest konieczne — izolować je na okres nie dłuższy niż 6 dni, licząc od daty przybycia,
- 2) przeprowadzić dezynsekcję, a jeżeli jest to konieczne — dezynfekcję bagażu osoby zakażonej lub podejrzanej o zakażenie, a także innych przedmiotów, z którymi osoba taka się stykała, oraz odpowiednich części lub całego statku powietrznego,
- 3) przeprowadzić deratyzację statku powietrznego, jeżeli znaleziono w nim gryzonie zakażone dżumą.

2. Osoby podejrzane o zakażenie dżumą, które przybyły na statek powietrzny uznany za wolny od zakażenia, mogą być poddane nadzorowi sanitarnemu na okres do 6 dni, licząc od dnia, w którym osoby te były po raz ostatni narażone na zakażenie.

§ 15. 1. W razie przybycia na lotnisko sanitarne statku powietrznego zakażonego lub podejrzanego o zakażenie cholera, organ sanitarny lotniska może:

- 1) poddać nadzorowi sanitarnemu pasażerów i członków załogi na okres 5 dni licząc od dnia ich przybycia, jeżeli posiadają ważne świadectwa o poddaniu się szczepieniom ochronnym przeciwko cholery,
- 2) izolować pasażerów i członków załogi na okres 5 dni licząc od dnia przybycia, jeżeli nie posiadają ważnych świadectw o poddaniu się szczepieniom ochronnym przeciwko cholery,
- 3) przeprowadzić dezynfekcję bagażu osób zakażonych lub podejrzanych o zakażenie, a także dezynfekcję innych przedmiotów uznanych za zakażone,
- 4) zarządzić usunięcie ze statku powietrznego wody i wydaliny ludzkiej po uprzednim zdezynfekowaniu oraz przeprowadzić dezynfekcję pojemników przeznaczonych do przechowywania wody i wydaliny,
- 5) wydać zakaz wylądowywania albo nakazać usunięcie ze statku powietrznego wszelkich artykułów żywności i napojów przeznaczonych do spożycia w stanie nie przygotowanym (surowym) z wyjątkiem takich, które znajdują się w opieczłotowanych zasobnikach, a co do których organ sanitarny lotniska nabierze przekonania, że nie są zakażone.

2. Nakaz usunięcia artykułów żywności i napojów przewożonych jako towar w pomieszczeniach frachtowych statku powietrznego może wydać jedynie organ sanitarny lotniska, na którym te towary mają być wylądowane. Jednak na żądanie dowódcy statku powietrznego organ sanitarny każdego lotniska sanitarnego powinien wydać zarządzenie usunięcia ze statku powietrznego artykułów żywności określonych w ust. 1 pkt 5.

3. Osoby przybywające z wydzielonego obszaru zakażonego mogą być poddane nadzorowi sanitarnemu na czas nie dłuższy niż 5 dni, licząc od daty opuszczenia wydzielonego obszaru zakażonego, a jeżeli nie posiadają ważnych świadectw szczepienia ochronnego przeciwko choierze, mogą być izolowane przez ten okres.

§ 16. 1. W razie przybycia statku powietrznego zakażonego ospą naturalną organ sanitarny lotniska:

- 1) powinien zalecić poddanie się szczepieniu ochronnemu osobom, które uważa za niedostatecznie uodpornione, nawet mimo posiadania ważnego świadectwa szczepienia,
- 2) może poddać nadzorowi sanitarnemu na okres do 14 dni osoby określone w pkt 1,
- 3) może izolować na okres do 14 dni, licząc od ostatniego dnia narażenia się na zakażenie osoby, które nie posiadają ważnych świadectw szczepienia,
- 4) powinien przeprowadzić dezynfekcję bagażu osoby zakażonej, a także innego bagażu, przedmiotów oraz części lub całego statku powietrznego, jeżeli uważa je za zakażone.

2. Każda osoba, która w ciągu 14 dni przed przybyciem przebywała na wydzielonym obszarze zakażonym ospą, może być poddana szczepieniu ochronnemu lub nadzorowi sanitarnemu albo szczepieniu ochronnemu i nadzorowi sanitarnemu. W razie odmowy poddania się szczepieniu osoba, co do której organ sanitarny lotniska przypuszcza, że nie jest dostatecznie uodporniona przeciwko ospie, może być izolowana.

§ 17. W razie przybycia statku powietrznego zakażonego lub podejrzanego o zakażenie żółtą febrą organ sanitarny lotniska może przeprowadzić dezynfekcję pasażerów i załogi przed opuszczeniem przez nich statku powietrznego, a także dezynfekcję samego statku powietrznego.

§ 18. 1. Jeżeli w statku powietrznym stwierdzono przypadek duru osutkowego, organ sanitarny lotniska może:

- 1) poddać dezynsekcji, a następnie nadzorowi sanitarnemu na okres do 14 dni osobę podejrzaną o zakażenie,
- 2) poddać dezynsekcji, a gdy to jest konieczne, również dezynfekcji pomieszczenia, w których przebywały osoby chore lub podejrzone o zakażenie, a także odzież i inne przedmioty, za których pośrednictwem choroba ta może się przenosić.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w statku powietrznym znajduje się osoba, która przebywała na wydzielonym obszarze zakażonym dudem osutkowym, a od opuszczenia takiego obszaru nie upłynął jeszcze okres 14 dni.

§ 19. Przepis § 18 stosuje się odpowiednio w razie stwierdzenia w statku powietrznym przypadku duru powrotnego lub podejrzenia o tę chorobę, z tym jednak że:

- 1) okres nadzoru sanitarnego nad osobą podejrzaną o zakażenie lub jej izolacji nie powinien trwać dłużej niż 8 dni,
- 2) czynności sanitarne określone w § 18 ust. 1 przeprowadza się jedynie wówczas, gdy osoby przybywające z wydzielonego obszaru zakażonego opuściły ten obszar później niż 8 dni przed przybyciem.

§ 20. 1. Osoby poddane nadzorowi sanitarnemu są obowiązane zgłaszać się do organu sanitarnego miejsca pobytu w ustalonych przez ten organ terminach.

2. Organ sanitarny może poddać badaniu lekarskiemu osoby znajdujące się pod nadzorem sanitarnym, a w razie potrzeby również badaniom laboratoryjnym i klinicznym w zakresie koniecznym do rozpoznania choroby.

§ 21. Czynności sanitarne poza kontrolą sanitarną, które były wykonane na poprzednim lotnisku, nie powinny być powtarzane, chyba że:

- 1) po odlocie statku powietrznego z lotniska, na którym czynności sanitarne zostały wykonane, wydarzył się na lotnisku bądź w statku powietrznym wypadek wymagający wykonania dodatkowych czynności,

2) organ sanitarny lotniska upewnił się na podstawie konkretnych danych, że wykonane poprzednio czynności nie były skuteczne.

§ 22. Czynności związane z dezynfekcją, dezynsekcją i deiatyzacją oraz wszelkie inne czynności sanitarne należy wykonywać w taki sposób, aby:

- 1) nie powodować niepotrzebnych utrudnień dla pasażerów lub członków załogi ani szkody dla ich zdrowia,
- 2) nie uszkodzić konstrukcji statku powietrznego,
- 3) nie powodować niebezpieczeństwa pożaru.

§ 23. 1. Jeżeli po przybyciu na lotnisko sanitarne stwierdzono w statku powietrznym chorobę zakaźną, inną niż kwartananna, stosuje się postępowanie przewidziane w obowiązujących przepisach.

2. Organ sanitarny lotniska w związku ze stwierdzeniem choroby określonej w ust. 1 może zabronić wyładunku lub załadunku towarów na statek powietrzny jedynie w wyjątkowym przypadku, jeżeli zachodzi poważne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi.

§ 24. Organ sanitarny lotniska może wydać potrzebne zarządzenie sanitarne również po udzieleniu samolotowi prawa wolności ruchu

§ 25. 1. Organ sanitarny lotniska jest obowiązany zastosować wszelkie skuteczne środki, aby:

- 1) zapobiec wyjazdowi osób zakażonych lub podejrzanym o zakażenie, z zastrzeżeniem określonym w ust. 2,
- 2) zapobiec przeniesieniu na statek powietrzny przedmiotów mogących spowodować zakażenie, a także insektów przenoszących zarazki chorób kwartanannowych.

2. Osobie, która przybywa z zagranicy i udaje się w dalszą podróż za granicę, a znajduje się pod nadzorem sanitarnym, organ sanitarny lotniska może zezwolić na kontynuowanie podróży. Jeżeli osoba taka udaje się w podróż statkiem powietrznym, organ sanitarny lotniska powinien odnotować fakt pozostawania pod nadzorem sanitarnym w części ogólnej deklaracji statku powietrznego.

§ 26. Statek powietrzny, którego załoga nie chce poddać się zarządzeniom organu sanitarnego, powinien natychmiast opuścić lotnisko, z tym że w czasie dalszej podróży nie wolno mu lądować na obszarze Państwa Polskiego; statkowi takiemu należy jednak umożliwić zaopatrzenie się w paliwo, żywność oraz wodę.

§ 27. 1. Towary i bagaż przewożone statkiem powietrznym mogą być poddawane czynnościom sanitarnym w zakresie uregulowanym rozporządzeniem jedynie wówczas, gdy organ sanitarny lotniska posiada dane, że mogły one ulec zakażeniu zarazkami choroby kwartanannowej.

2. W przypadkach określonych w § 14 ust. 1 pkt 2, § 15 ust. 1 pkt 3, § 16 ust. 1 pkt 4, § 18 ust. 1 pkt 2 i § 19 towary i bagaż poddaje się czynnościom sanitarnym, jeżeli zachodzi podejrzenie, że są one zakażone zarazkami choroby kwartanannowej.

3. Bagaż osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych zwolniony od rewizji celnej na podstawie przepisów prawa celnego oraz umów i zwyczajów międzynarodowych może być w szczególnych przypadkach poddawany kontroli i czynnościom sanitarnym jedynie po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

4. Korespondencja, gazety, książki i inne druki nie powinny być poddawane żadnym czynnościom sanitarnym.

5. Przesyłki pocztowe mogą być poddawane czynnościom sanitarnym tylko wtedy, gdy zawierają:

- 1) artykuły żywności — jeżeli znajdują się w statku powietrznym zakażonym choleraą albo gdy pochodzą z wydzielonego obszaru zakażonego choleraą,
- 2) bieliznę, odzież lub pościel, które były używane lub zostały zanieczyszczone.

§ 28. 1. Organ sanitarny lotniska na żądanie osób zainteresowanych jest obowiązany wpisać do części ogólnej deklaracji statku powietrznego, jakie czynności sanitarne zostały wykonane, oraz podać przyczyny, dla których wykonanie tych czynności nastąpiło.

2. Organ sanitarny lotniska jest obowiązany wydać bezpłatnie zaświadczenie stwierdzające okoliczności, o których mowa w ust. 1, na żądanie każdego podrozującego, nadawcy, ekspedytora lub odbiorcy towarów przewożonych samolotem.

§ 29. Przeprowadzone w myśl przepisów rozporządzenia badania lekarskie, badania pomocnicze oraz szczepienia

ochronne i wydawane w związku z tym świadectwa są bezpłatne.

§ 30. Do zwierząt przywiezionych statkiem powietrznym stosuje się przepisy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. B. Kożusznik

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 11 sierpnia 1959 r. (poz. 300).

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA
Polish Peoples Republic
République Populaire de Pologne

MINISTERSTWO ZDROWIA
Ministry of Health
Ministère de la Santé

PAŃSTWOWA INSPEKCJA SANITARNA
State Sanitary Inspection Office
Inspection Sanitaire d'État

DEKLARACJA STATKU POWIETRZNEGO DOTYCZĄCA STANU ZDROWOTNOŚCI

Declaration of aircraft concerning the state of health

Declaration de l'aéronef concernant l'état de la santé

Statek powietrzny	• • • • •	(przynależność państwowa i znaki rozpoznawcze)	• • • • •
Aircraft		(nationality and registration marks)	
Aéronef		(marque de nationalité et d'immatriculation)	
Czas przybycia	• • • • •		• • • • •
time of arrival			
date de l'arrivée			
Lotnisko wyjścia oraz lotniska, na których statek powietrzny lądował w czasie danej podróży			
Starting place and various landing places during the voyage			
Aéroport de départ et aérodromes où l'aéronef a atterri au cours de vol			
• • • • •	• • • • •	• • • • •	• • • • •
• • • • •	• • • • •	• • • • •	• • • • •
• • • • •	• • • • •	• • • • •	• • • • •
Ilość członków załogi	• • • • •	ilość pasażerów	• • • • •
Number of crew members		number of passengers	
Nombre de membres de l'équipage		nombre de passagers	
Ilość pasażerów podających, że przed tą podróżą przebywali krócej niż 14 dni w kraju, w którym rozpoczęli podróż tym samolotem			
Number of passengers who have spent less than 14 days in the country of the departure.			
Nombre de passagers déclarant avoir séjourné moins de 14 jours dans le pays du départ de l'aéronef.			

1. Czy w czasie lotu wydarzyła się jakaś choroba, co do której zachodzi podejrzenie, że jest chorobą zakaźną.
Is there on board or has been during the voyage any case of disease which you suspect to be of an infectious nature.
Y a-t-il eu à bord de l'aéronef en cours de vol un cas de maladie.
2. Czy miały miejsce podczas lotu na samolocie jakieś okoliczności, które mogą powodować szerzenie się choroby zakaźnej.
Are you aware of any other condition on board which may lead to the spread of infectious disease.
Y a-t-il eu en cours de vol de l'aéronef des circonstances susceptibles de provoquer la propagation de la maladie contagieuse.

